

„A musíme?“ zeptala se smutně Lenka. Vůbec se jí nechtělo pryč. To ona čápa našla, takže se za něj teď cítila tak trochu zodpovědná. Přece ho tu nemohla nechat samotného, uvězněného v tom temném komíně!

Brčko se na ni tázavě podíval. „Myslel jsem, že sis chtěla ve městě nakoupit?“

„To chtěla,“ vložila se do hovoru Monča, „ale tohle je přece mnohem důležitější než nějaké nákupy. Že tady můžeme zůstat? Prosím, prosím,“ udělala na vedoucího psí oči a nenápadně mrkla na Lenku. Lenka se na ni vděčně usmála.

Vedoucí povolil. „Tak dobře. Vy dvě tu zůstanete se mnou. Aspoň se tu nebudu sám bát,“ dodal se smíchem. „Ale až přijedou hasiči, nebudete se jim motat pod nohama a budete na slovo poslouchat.“

„Slibujeme,“ vyskočila Lenka nadšeně. Nejradši by se mu vrhla kolem krku, ale

nakonec si vystačila s tím, že si s Mončou vítězně plácly.

Asi za pět minut dorazila Jitka s druhou, pomalejší skupinou. Brčko jí vysvětlil, co se stalo, a poslal své svěřence z rychlé rotý s ní. Potom, co jim skupina zmizela z dohledu na

